N°. 65. Dingsdag, 30 Mei. A°. 1848.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den 26 Mei 1848.*

Bij Besluit van Zijne Majesteit den Koning dd. 5 Maart d. j. No 62, is goedgekeurd de bij de dezerzijdsche resolutie van den 28sten December ao. po. No. 1766 plaats gehad hebbende voorloopige benoeming van den Heer H. KAMERLING als *Lid van den Kolonialen Raad.*

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den 26 Mei 1848.*

Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van JOHAN ADOLPH WILHELM RIVOIRE.

De Gouvernements-Secretaris,
(11410) J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den 29 Mei 1848.*

(11658) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van ABRAHAM PEREIRA Echtgenoote en een minderjarig Kind.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den 29 Mei 1848.*

(11659) ISAK DA SILVA heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 26 Mei 1848.

Heden zijn in ONDERTROUW opgenomen:

ENGELBERTUS SCHEFFER, Weduwenaar van MARRY CATHARINA BARBRE SCHULTHESS en MARIA AGATHA CATHARINA DE HEIJDER.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlyken Stand,
P. FAERBER.

PARAMARIBO, *den 27 Mei 1848.*

(11665) Ter informatie van belanghebbenden is dienende, dat de Staat en beschrijving, mitsgaders de rekening en verantwoording van de *solvente* Boedels JOHANNIS ZINK en CHARMANTJE van WINDHORST, gedurende den tijd van *drie* weken, ter Secretarie van het Commissariaat voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* ter *visie* liggen, met inthimatie voor zoo ver die Boedels aangaat, om wanneer de Crediteuren, eenige aanmerkingen op de rekening en verantwoording mogten hebben, daarvan binnen den tijd van *drie* weken, na den dag waarop de bevoegdheid om van die stukken *visie* te nemen is geëxpireerd, bij eenig behoorlijk schriftuur aan Commissarissen te doen blijken.

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

BUITENLAND.

NEDERLANDEN.

Delft, 22 April.

Nopens de treur-plegtigheid bij het bijzetten van het stoffelijk overschot van 's Konings hartelijk geliefden tweede zoon, *Willem Alexander Frederik Constantijn Nicolaas Michael*, prins der Nederlanden dient gemeld te worden, dat de koninklijke kroon, die gehecht was op een rood fluweelen kussen, welke op het rouwkleed, dat de kist dekte, geplaatst werd, met een krans van levende bloemen was versierd, welke krans H. M. de Koningin zelve, eergisteren, te Rotterdam had medegebragt, door Haar op de koninklijke kroon was geplaatst, en die in den grafkelder op de lijkkist is nedergelegd.

De keurige buitenste lijkkist op Madeira vervaardigd, is van bruinkleurige ebbenhout, en de panelen zijn met zwart ingelegd. Haar vorm is langwerpig zeskant, de lengte van de eigenlijke kist 2 el 24 duim, de grootste breedte 64 duim, die aan het hoofd en voeteinde 36 duim en de hoogte die der zes net gevormde klaauwtjes, waar de kist op rust, daaronder begrepen, 50 duim Nederl. maat. In deze buitenste kist is eene mahonyhouten besloten, en daarin eene blikken, waarin het lijk rust.

De inrigting der rouwzaal, in de woning van den Heer directeur der marine, aan 's rijks werf te Rotterdam, was nagenoeg gelijk aan die, welke bij de ontvangst van het lijk des Graven van Nassau aldaar plaats vond, de lijktroon gedrapeerd met zwart fluweel, met witte voering en zilveren ornamenten; daar achter het in goud en zilver gedrapeerd koninklijk wapen, met zwart krip overtogen, de drie trappen met zwart en zilver bedekt; voor den lijkkroon, op een pedestal, in zwart met zilver, de kroon, op een rood fluweelen kussen, met goud gallon en afhangende kwasten; op de hoeken van den lijktroon, vier groote zilveren kandelabres, van onderen met krip overtogen, en met zilveren doodshoofden, en twee geheel met krip overtogen grootere kandelabres in de andere hoeken der saal, allen met waskaarsen voorzien.

Te Rotterdam hebben zich aan den stoet, aangesloten, in twee koetsen gezeten, de Heeren vice-president en leden van den Raad der Koninklijke Nederlandsche Yacht Club.

BELGIE.

Brussel, 20 April.

De senaat heeft gisteren het wetsontwerp aangenomen, waarbij 5,000,000 fr. aan het departement van openbare werken worden toegekend.

— De kamer van vertegenwoordigers heeft, in hare zitting van gisteren, voor het eerst besloten, eene avondzitting te houden. Zij heeft de algemeene beraadslaging over de leening voortgezet. Onderscheidene sprekers spraken zoo voor als tegen de wet, en de minister van binnenlandsche zaken verklaarde ten slotte, dat het ontwerp der regering het eenige was, dat dadelijk in werking te brengen ware, en herhaalde zijne vroegere verzekering, dat het kabinet zijn bestaan van het door hetzelve aangeboden ontwerp afhankelijk moest maken. In de avondzitting heeft de kamer de 4 eerste artikels der wet op de leening aangenomen.

FRANKRIJK.

Een decreet van het voorloopig gouvernement, in dato 28 Maart, verleent aan den minister van justitie autorisatie, om aan al de vreemdelingen, op hun verzoek, de naturalisatie toe te staan, op deze enkele voorwaarde, dat zij bewijzen vijf jaren in Frankrijk te hebben gewoond.

Bij een ander decreet worden alle ordonnantiën, die den 22. 23 en 24 Februarij 1848 in den *Moniteur* verschenen zijn, vernietigd; al de benoemingen voor de regterlijke of administratieve magt, bij die ordonnantien bepaald, zijn nul, en aan hare uitvoering zal geen gevolg kunnen gegeven worden.

Populariteit.—Vertrouwen.

Het is zeker het schoonste loon, dat den moeijelijken arbeid van den staatsman kan verzoeten, wanneer hij zich door zijn bestuur de liefde en het vertrouwen des volks, welks belangen in zijne handen rusten, mag verwerven. Streelend is het voor de eigenliefde, zijne magt uit te oefenen en zijnen wil te doen gelden, ten spijt van wien het spijten moge; streelender nog is het, waar de goedkeuring en de medewerking van anderen geëischt wordt, die te verwerven door de deugdelijkheid zijner maatregelen, of ze te vermeesteren door de kunst van het woord, maar oneindig streelender nog moet het zijn, reeds vóór men gehandeld en gesproken heeft zich het volle vertrouwen van de wach-

ters des volks te zien aanbieden, en daarbij in de algemeene uiting der volks-opiniën die goede gezindheid bevestigd te zien, zijnen naam overal met lof en jubel te hooren noemen.

Zulke streelende gewaarwordingen zijn zeker in ruime mate het deel geworden van de leden van het tijdelijk ministerie, dat nu bijkans eene maand geleden in Nederland is opgetreden. Het was, of met hunne optreding een nieuwe dageraad voor Nederland was aangebroken, of wij een nieuw tijdperk van bloei, welvaart en grootheid waren ingegaan. Ondubbelzinnige teekenen van vreugde werden door het geheele land gegeven over hunne verheffing, en, schier vóór zij het nog vroegen, traden de leden der Tweede Kamer in groote meerderheid (en daaronder zelf velen van wie men het anders verwacht had) hun tegen om wetsontwerpen goed te keuren, door hen van vroegere ministers overgenomen, waarbij de uitgave van belangrijke sommen gelds werd veroorloofd, zonder dat nog de middelen waren aangewezen, waaruit dat geld gevonden zal moeten worden.

Het is waar, deze populariteit, dit vertrouwen geldt meer het systeem door het nieuw ministerie verpersoonlijkt, dan de personen zelve. Doch het geldt de personen in zoo verre als men, en te regt, van hunne daden de verwezentlijking van het systeem verwacht.

Zonder twijfel zullen alle leden van het thans bestaande tijdelijke ministerie (met eene enkele uitzondering misschien) met ter tijd in het definitief zamen te stellen bewind optreden. Voorzeker is zulks de algemeene wensch. Anders waren de verwachtingen en het vertrouwen op hen gebouwd, niet slechts ijdel en voorbarig, maar ook voor het minst zeer zonderling geweest.

Eene taak van schier onafzienbaren omvang, die al gewigtiger en ernstiger wordt hoe meer men er zich indenkt, zal dus dehunne zijn.

Wij vragen niet, zijn zij voor die taak berekend? Maar de gewigtige vraag rijst bij ons op: zullen zij die taak kunnen volvoeren? zullen zij niet stuiten op ongewachte bezwaren, te minder voorzien om het vertrouwen en de populariteit, welke zij thans genieten.

Ontveinzen wij het ons niet. Het groote werk der grondwetsherziening is niet meer dan de eerste stap tot eene reeks van hervormingen, zonder welke geene verbetering voor onzen staatkundigen en materieelen toestand te wachten is. De nieuwe grondwet is niet meer dan de grondslag, waarop een nieuw gebouw van staathuishouding en beheer moet worden gebouwd. Nu valt het ligt, verandering van stelsel te wenschen en door te zetten zoolang men bij het stelsel blijft,— maar iets anders zal het zijn, de consequentien van het stelsel voet te doen winnen, de verbeteringen, die het alom en in alle deelen eischt, met kracht in te voeren. En dan, wat zal er dan worden van de populariteit der Ministers?

Een der leden der Commissie tot het ontwerpen der nieuwe grondwet, schreef onlangs, dat een minister geene populariteit kan bezitten, indien niet de gebreken van het volkskarakter ook de zijne zijn. Misschien zal hij zelf het maar al te zeer ondervinden.

Onder de werking van, en ten deele misschien ook zonder verband met de nog bestaande grondwet zullen er talrijke misbruiken moeten worden uitgeroeid, die niet alleen in onze staatsinrigting maar in ons volksleven zelf zijn ingeworteld. Nemen wij b. v. de traagheid en omslagtigheid, alom in zwang bij de behandeling van openbare zaken. Het zal niet genoeg zijn, wanneer elk der ministers op zijn bureau daarin beterschap brengt; in het geheele raderwerk van de regering moet die hervorming worden ingevoerd, en als het ware opgedrongen. En wat is moeijelijker, wat wekt meer tegenstand en vijandschap dan wanneer men iemand noodzaken moet van den ouden slenter af te gaan? — Een ander voorbeeld. Bezuiniging is een van de verwachtingen, welke men in verband met de staatshervorming koestert. Zeker is de verwachting bij velen overdreven; maar juist deze velen zullen teleurgesteld worden, en daarvan althans zich zelven de schuld niet wijten. Maar bovendien, waar en wie de bezuiniging treft, elk zal zich zelven en de zijnen onregtvaardig getroffen achten en op anderen wijzen — Iets anders. De vereenvoudiging van ons stelsel van hoven en regtbanken is eene volstrekte behoefte. Waar zal men ze beginnen, waar eindigen waar niet toorn en ongenoegdheid wekken niet alleen onder de leden der regterlijke magt, die overtollig verklaard worden; maar ook onder de gemeenten, steden en provinciën, die hunne kostelijke paleizen van justitie veroordeeld zien om leeg te staan? In elke plaats zal men redenen vinden om te betoogen, dat juist *deze* opheffing verkeerd is. En met onweerstaanbare kracht zal men overal de klagte doen gelden, even dwaas wel is waar als zij thans *en vogue* is, dat men deze of gene stad haar vertier beneemt, door haar de regterlijke magt met den nasleep van advocaten, procureurs, deurwaarders en zaakwaarnemers te ontnemen. — Iets anders: zal men in het belang van het Hooger onderwijs en van de schatkist teveus onze drie verbrokkelde en verkruimelde akademiën tot ééne goede versmelten? Wij hopen het. Maar een kreet van Vandalismus zal er uit duizende keelen oprijzen en welke ook de twee veroordeelden zijn, de steden waar ze waren gevestigd, zullen het den minister nimmer vergeven, dat hij haar heur beste middel van bestaan heeft ontnomen. Iets anders: zal de *verpligte zeedienst* minder angst en tegenzin wekken bij zoo velen, dan in 1845?

Doch voor den verstandigen lezer is het overbodig dergelijke voorbeelden aan te halen. Nog een slechts willen wij er, er bij voegen. Ook hervorming van ons belastingstelsel wordt verwacht en is ten deele zelfs reeds toegezegd. De opheffing of wijziging van den accijns op geslacht en gemaal is eene stellige belofte. Zal die belofte niet noodzakelijk moeten teleurstellen? In verband met talrijke andere maatregelen kan deze ten deele ook strekken om den toestand des handwerksmans te verbeteren, maar bitter teleurgesteld zullen zij worden, die nu reeds juichen over ruimte en lagen prijs van levensmiddelen: en de schuld van die teleurstelling, wie zal ze bij hen moeten dragen? De ministers!

Gelukkig heeft de man, die zijn pligt kent en zijn vaderland lief heeft, eene nog hoogere voldoening van zijnen arbeid dan de wufte volksgeest of de loftrompet der dagbladen: dat is, het bewustzijn van wèl gehandeld te hebben.

Dit bewustzijn moge het deel worden van mannen, die de groote taak van hervorming hebben aanvaard en zullen volvoeren. De regelen, die wij hier ter neder schreven, zijn niet bestemd om hen daarop te wijzen, om hen daarin te sterken. — Zoo zij slechts gediend hebben om dezen of genen onzer lezers te waarschuwen voor teleurstellingen, die niet uit kunnen blijven, om bij dezen of genen in plaats van eene onbestemde en ongemotiveerde toejuiching van het nieuwe bewind een onbevooroordeeld en overlegd aankleven aan de Regering, wier taak met elken dag moeijelijker zal worden, te verwekken, dan hebben zij hunne bestemming bereikt. [*Amst. Ct.*)

SCHEEPVAART.

BINNENGEKOMEN.

Den 27sten dezer, het schip Valerius Lodewijk, Kapt. Hinlopen, van Amsterdam, hebbende 40 dagen reis.

Den 28sten, de Koloniale Schoener Henriette Elisabeth, Kapt. Meijer, geladen met 71 Balken Barklak, Bolletrie en Groenhart, 329 Krapa Planken dik 1 en 1½ duim en 2 vaten Houtskool tot monster, van 's Lands Etablissement van Houtvelling aan de Coppename.

SCHEPEN IN LADING.

Naar [illegible]:

Het schip Louisa Catharina, Kapt. J. Zaal, adres bij H. Degenhard.

Het schip Maria Elisabeth, Kapt. H. C. Wriborg, adres bij C. J. Leysner.

Het schip Jacoba, Kapt. A. K. de Groot. Adres bij Gisius en Co.

Het schip Anna Maria, Kapt. D. Steenveld. Adres bij H. Degenhard.

Het schip Amicitia, Kapt. B. J. Weijgers. Adres bij Gisius en Co.

Het schip Anna Elisabeth, Kapt. K. R. de Weerd. Adres bij Gisius en Co.

Het schip Lodewijk Antonie, Kapt. Spekman. Adres bij C. J. Leijsner.

Het schip Nicolaas Witsen, Kapt. P. F. Lange. Adres bij J. F. Favereij.

ADVERTENTIEN.

Te Paramaribo bij J. J. ENGELBRECHT.